

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47216-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מנה
ת"א 48535-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מאנה

תא 47216-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' ולרין אבו מנה

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ

נגד

הנתבעת: ולרין אבו מנה

פסק דין

לפני בימ"ש תובענה בה מבוקש לחייב הנתבעת לשלם דמי שימוש ראויים.

כתב התביעה

1. התובעת טענה בכתב התביעה כי היא רכשה הזכויות להירשם כחוכרת במקרקעין עליהם בנויים כ- 10 דירות מתוך 11 ועוד שתי חנויות מסחר בבניין בן 6 קומות, שהוקם ברח' יהודה מרגוזה 39 פינת יהודה הימית 48 ביפו.
2. התובעת טענה שהנתבעת עושה שימוש ביחידה בממכר- חנות שמאלית בקומת הקרקע של הבניין (להלן: "החנויות") ללא תשלום לתובעת.
3. התובעת ביקשה לחייב הנתבעת לשלם לה הסך של 210,000 ₪ המהווים שווי דמי שכירות של 3,500 ₪ לחודש- הם דמי השכירות הריאליים בגין המושכר וזאת לתקופה של 5 שנים.

כתב ההגנה

4. הנתבעת טענה בכתב ההגנה להעדר יריבות שכן בעל החנות נשוא התביעה, הינו מר טלאל אבו מאנה וחב' טללי יפו בע"מ שבשליטתו (להלן: "האב" ו - "החברה"), המצויים בסכסוך משפטי ארוך שנים שטרם הוכרע באופן סופי עם התובעת. יצוין כי העובדה שהנתבעת היא בתו של האב, לא אוזכרה בכתב ההגנה שברובו מוקדש לתיאור המחלוקת בין האב והחברה ובין התובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47216-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מנה
ת"א 48535-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מאנה

הדיון הראשון

5. ביום 15.4.19 התקיים הדיון הראשון. בימ"ש איחד שמיעת התובענה כאן עם תביעה דומה שהגישה התובעת נגד אחותה של הנתבעת המחזיקה בחנות אחרת בבניין. בימ"ש קבע לוח זמנים להגשת ראיות בשתי התובענות.

הגשת ראיות

6. התובעת הגישה ראיותיה ביום 23.5.19 והנתבעת ביום 5.6.19.

הדיון השני

7. ביום 16.7.19 התקיים הדיון השני. בימ"ש קבע מועד לשמיעת הראיות, סדר חקירת העדים וזמני חקירה.

הדיון השלישי

8. ביום 6.2.20 התקיים הדיון השלישי. עקב סיבות בריאותיות, נקבע שחקירת האחות תדחה למועד אחר וחקירת עד התובעת תשמש שתי התובענות. נחקרו עד התובעת והנתבעת ולאחר הדיון בימ"ש קבע לוח זמנים להגשת סיכומים.

הגשת סיכומים

9. התובעת הגישה סיכומיה ביום 2.4 והנתבעת ביום 16.4.

דיון והכרעה

10. על בימ"ש לקבוע אם התובעת היא בעלת הזכויות להרשם כחוכרת ואם כן אם הנתבעת חייבת לשלם לה דמי שימוש ראויים ואם כן מהו הסכום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47216-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מנה
ת"א 48535-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מאנה

גרסת התובעת

11. התובעת הסבירה בכתב התביעה כי בעלי המקרקעין הינם הפטריארך של העדה היוונית הקתולית ויורשיו (להלן: "הבעלים") וכי היא רכשה מהחברה את הזכות להרשם כחוכרת לדורות ונרשמה לטובתה הערת אזהרה.
12. כאמור לעיל, התובעת ביקשה לחייב הנתבעת לשלם לה דמי שכירות בסך של 210,000 ₪ המהווים שווי דמי שכירות של 3,500 ₪ לחודש- הם דמי השכירות הריאליים בגין המושכר וזאת לתקופה של 5 שנים.

גרסת הנתבעת

13. הנתבעת טענה בכתב ההגנה כי התביעה הינה ניסיון ללחוץ שלא כדין באמצעותה- לה אין כל קשר ו/או יריבות עם התובעת- על בעל החנות נשוא התביעה, האב והחברה בשליטתו, המצויים בסכסוך משפטי ארוך שנים שטרם הוכרע באופן סופי עם התובעת. כאמור לעיל, הנתבעת לא ציינה בכתב ההגנה כי היא בתו של בעל השליטה.
14. הנתבעת טענה כי מפעילה חנות בגדים בחנות בהתאם לחוזה שכירות מיום 30.12.14 עם החברה.
15. לפי הסכם השכירות עומדת לה זכות חוזית המאפשרת לה להשתמש בחנות עד ליום 30.12.2032 וכן אופציה להארכת השכירות עד ליום 30.12.2032.
16. הנתבעת טענה כי היא משלמת את תשלומי השכירות "בדייקנות" לחברה.

האם התובעת היא בעלת זכויות להרשם כחוכרת לדורות בחנות ?

17. כאמור לעיל, הנתבעת טענה שבעלת הזכויות בחנות היא החברה ולא התובעת ולכן היא משלמת לה שכירות.
18. מהמסמכים שהוצגו לפני בימ"ש ע"י מנהל התובעת מר יהודה גורסד עולה כי התובעת רכשה הזכות להרשם כחוכרת לדורות במקרקעין מהחברה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47216-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מנה
ת"א 48535-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מאנה

19. מעדות מנהל התובעת, שלא נסתרה, עלה שהטענה של החברה כי דין ההסכם להתבטל לובנה בהליך משפטי שהסתיים במתן תוקף של פסק דין בשנת 2013 להסדר שהושג בגישור. ראו דברי מנהל התובעת בעמוד 9 בשורה 12 וסעיף 31 ט' לתצהיר הנתבעת.

20. לימים, החברה לא השלימה עם פסק הדין והגישה בשנת 2018 תובענה לביטול פסק הדין בת"א 59163-03-18. ההליך עדיין תלוי ועומד בבימ"ש המחוזי.

21. הנתבעת אישרה שפסק הדין משנת 2013 מאשר זכויות התובעת בחנות, אך טענה שדין הסכם הרכישה ופסק הדין להתבטל. ראו תשובתה בעמוד 21 משורה 16 :

"תאשר לי בבקשה שרשום פה שהתובעת היא בעלת הזכויות בזכויות המהוות את יחידות 1 עד

10 ו-2 חנויות מסחר. זה נכון מה שכתוב בפסק הדין?

העדה, גב' אבו מאנה: זה מה שכתוב, אבל גם כתוב,

עו"ד הראל: זה מה שכתוב, תודה.

כב' הש' הדר: רגע, רגע, היא רוצה לענות,

העדה, גב' אבו מאנה: לא, אני עוד לא סיימתי את התשובה שלי.

כב' הש' הדר: כמו שהגנתי, עוד פעם, עורך דין קירשנבוים, כמו שהגנתי על מר גורסד אני

אגן גם על העדה אבו מאנה, בבקשה.

העדה, גב' אבו מאנה: תודה. זה מה שכתוב פה, אבל גם כתוב שפסק הדין שניתן בהסכמה

הפסיקתא שאושרה בטלים ומבוטלים.

עו"ד הראל: איפה רשום שהם בטלים ומבוטלים?

העדה, גב' אבו מאנה: בתצהיר שלי."

האם על בימ"ש לקבוע שדין הסכם הרכישה להתבטל ?

22. הנתבעת ציפתה שבימ"ש יעכב מתן פסק הדין עד מתן פסק דין בתובענה שהוגשה בבימ"ש המחוזי.

23. אין מקום לציפייה זו ממספר סיבות.

24. אחת, על החברה היה להגיש לפני בימ"ש המחוזי בקשה לעכב מימוש חוזה הרכישה עד מתן פסק דין ע"י בימ"ש המחוזי. מכיוון שבימ"ש המחוזי אמור להכריע במחלוקת והוא מצוי בנבכי המחלוקת, הוא הערכאה המתאימה לקבוע אם יש ליתן סעד זמני, אם לאו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47216-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מנה
ת"א 48535-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מאנה

אין זה ראוי שדווקא בימ"ש שלום, במחלוקת אחרת, יקבע מסמרות, אם יש לעכב מימוש הסכם הרכישה, אם לאו.

25. שתיים, ההליך בבימ"ש המחוזי, אינו ההליך הראשון בו נעשה ניסיון לבטל פסק הדין. הנתבעת אישרה שתובענה קודמת בהמרצת פתיחה 32591-01-17 בה התבקש בימ"ש לבטל פסק הדין נדחתה. בפרוטוקול הדיון מיום 29 בינואר 2017 באותו המרצת פתיחה נקבע כלהלן:

"יפה עשה בא כוח התובע והתובע שנוכח באולם וכן בני משפחתו שחזרו בהם מהתובענה, בנסיבות אלה התובענה נדחית על כל הבקשות שצורפו".

26. שלוש, לא לחינם, לא הוגשה בקשה לסעד זמני לפני בימ"ש המחוזי שכן על מי שמבקש לבטל פסק דין שניתן בהסכמה, נטל הבאת ראיות גבוה ביחס לתובע אחר, במיוחד כאשר הוא מתבסס על טענות לרמאות והונאה. לא זו אף זו, החברה ובעלי השליטה בה חדלו בשיהוי בהגשת התובענה לביטול פסק הדין שתלויה ועומדת כעת.

27. ארבע, הנתבעת נהגה בחוסר תום לב כאשר לא מצאה ליידע בימ"ש בכתב הגנה ובתצהיר עדותה הראשית כי היא בתו של בעלי החברה. היא אישרה שהיא בתו של בעלי החברה בעמוד 8 בשורה 21. לכן, הצהרתה בסעיף 4 לתצהירה ש"אין לה כל קשר לסכסוך" אינה נכונה.

28. כבתו של בעלי החברה היה ויש לה, קשר ישיר למחלוקת בין התובעת ובין החברה. מכאן שאין היא שוכרת תמימה כביכול ששילמה דמי שכירות "בדייקנות" לחברה והופתעה לשמוע לפתע שהתובעת טוענת כי היא בעלת הזכויות בחנות. ראו דברי מנהל התובעת בעמ' 16 בשורה 14:

"ולרין חוזרת גם על זה בתצהיר שלה ורואים לפי התצהיר שלה, בין היתר, סעיף 19, שהיא לא צריכה נסח טאבו כדי לדעת שאבא שלה מכר לי את הנכס,"

29. ראו גם שם בשורה 24:

"לא צורף נסח טאבו למכתב מה- 28 לאוקטובר 2018 כי היה ידוע לחברה, כמו שזה חוזר בתצהיר של הנתבעת, שהיא מכירה היטב את מערכת היחסים ביננו לבין אביה ואת הזכויות שיש לנו בנכס."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47216-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מנה
ת"א 48535-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מאנה

30. חמש, מי שמצוי בנבכי המחלוקת הוא אביה של הנתבעת והוא גם מקור ידיעותיה בדבר המחלוקת עם התובעת. אולם, הנתבעת לא מצאה להעיד אותו. ראו תשובתה בעמוד 18 בשורה 24 :

"יש לך קשר, כן. בסעיף 7 את טוענת שלתובעת אין זכות קניין בנכס, מה מקור הידיעה שלך גבירתי?

ת: זה מה שאבא שלי אמר לי.
ש: זה מה שאבא שלך אמר לך. ואבא שלך הוא זה שמחזיק היום בחנות. נכון?
ת: משכיר לי את החנות.
ש: משכיר לך את החנות.
ת: נכון.
ש: זאת אומרת את מצהירה פה משהו שמישהו אמר לך.
ת: כן."

31. לא זו אף זו, הנתבעת לא הייתה עקבית בתשובותיה לשאלות אם הייתה ערה לרצון של אביה לבטל פסק הדין. ראו בעמוד 24 משורה 24 :

"עו"ד הראל: זאת אומרת, את מכירה אותם, אם הם בטלים את מכירה אותם.
העדה, גב' אבו מאנה: יש מצב.
כב' הש' הדר: לא שמעתי.
העדה, גב' אבו מאנה: אני לא מבינה את השאלה שלך, אתה.
עו"ד הראל: אם את אומרת שהם בטלים, משמע את מכירה אותם.
העדה, גב' אבו מאנה: אתה כרגע צירפת את המסמך."

32. ראו גם בעמוד 25 משורה 11 :

"כב' הש' הדר: אה, אז אחרי שהוגש תצהירו של מר גורסד, את קיבלת את התצהיר לידייך ועיינת בו? של מר גורסד, את איתי?
העדה, גב' אבו מאנה: אני איתך, כן, אני ראיתי את התצהיר.
כב' הש' הדר: יפה, אז גם ראית את המסמך הזה, נכון?
העדה, גב' אבו מאנה: כן.
כב' הש' הדר: לפני זה ראית את המסמך הזה?
העדה, גב' אבו מאנה: אני לא זוכרת."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47216-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מנה
ת"א 48535-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מאנה

33. שש, ההתקשרות בין החברה ובין הנתבעת עומדת בסתירה לפסק דין. ראו בעמוד 25 משורה

: 21

"עו"ד הראל: אני מפנה אותך לנספח ד' לתצהיר התובע, אני מציג את זה לפניך. פסק דין של השופט מיכאל תמיר מיום 12.7.17 שבו כתוב בסעיף ז' "לא להתקשר עם כל צד שלישי שהוא בהסכם שכירות בקשר למי מהדירות והחנויות", את מכירה את המסמך הזה? הוא הוצג בפניך?

העדה, גב' אבו מאנה: מאיזה תאריך זה?

עו"ד הראל: כתוב עליו,

עו"ד קירשנבויים: אדוני,

כב' הש' הדר: רגע, עכשיו היא כבר התחילה לענות, מה זה התנגדות מאוחרת?

עו"ד קירשנבויים: אני רק רוצה לחדד עניין שהיא לא תוטעה הגברת.

כב' הש' הדר: כל מה שהוא שאל אותה, יש מסמך מול עיניה אם היא מכירה אותו או לא, מה יש פה להטעות?

עו"ד קירשנבויים: אם היא מכירה אין לי בעיה, בסדר.

כב' הש' הדר: בוא נשמע.

העדה, גב' אבו מאנה: אני מכירה אותו."

34. שבע, הסכם השכירות עליו נשענת הנתבעת אינו תקף שכן לא נרשם בלשכת רישום

המקרקעין בהתאם להוראת סעיף 7 לחוק המקרקעין התשכ"ט - 1969, למרות שמעניק

לה זכות שכירות עם אופציה ליותר מעשר שנים. ראו תשובתה בעמוד 26 משורה 14:

"עו"ד הראל: עכשיו תאמרי לי בבקשה, זה קצת חריג לחנות לעשות הסכם שכירות, חנות קטנה, ל-9 שנים ועוד 9 שנים, זה נכון?

כב' הש' הדר: רגע, אני רוצה להבין, ה-9 שנים הנוספות זה אופציה של השוכר או המשכיר? העדה, גב' אבו מאנה: שלי."

35. שמונה, הנתבעת לא הוכיחה כי שילמה בפועל שכר דירה לאביה, או לחברה. ראו

תשובותיה בעמוד 26 משורה 223:

"עו"ד הראל: איך את משלמת את זה?

העדה, גב' אבו מאנה: במזומן.

כב' הש' הדר: מתי הסתיימו 9 השנים הראשונות?

העדה, גב' אבו מאנה: התחיל ב-30 לדצמבר 2014, עד 2023.

כב' הש' הדר: תודה רבה.

עו"ד הראל: במזומן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47216-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מנה
ת"א 48535-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מאנה

העדה, גב' אבו מאנה: במזומן.
עו"ד הראל: זה גם קצת חריג לעסק לשלם במזומן, לא?
העדה, גב' אבו מאנה: לא.
עו"ד הראל: לא?
העדה, גב' אבו מאנה: ממש לא.
עו"ד הראל: את מקבלת חשבוניות?
העדה, גב' אבו מאנה: כן.
ש: למה לא הצגת אותם?
ת: אבא שלי מעביר אותן לרואת חשבון שלי, למנהלת החשבונות.
ש: הבנתי, אז את לא רואה אותם אפילו?
ת: זה אבא שלי, אני שוב מזכירה, אני לא שוכרת מאיזה זר."

36. תשע, אין צורך להמתין להכרעת בימ"ש המחוזי שכן אם בימ"ש המחוזי יקבל התובענה, לכל היותר תחויב התובעת להשיב לחברה הסכומים שתגבה על פי פסק דין זה. זאת, מכיוון שהנתבעת לא הציגה ראיה כלשהיא לביצוע תשלום במזומן לחברה, לרבות לא העידה אביה או מנהל חשבונות מטעם החברה שיאשרו הטענה כי בוצע תשלום כלשהו ויגישו ראיות מטעם החברה לקבלת התשלומים. מחדל זה בולט במיוחד לנוכח העובדה שהנתבעת מצאה לצרף לתצהירה מכתב מאת רו"ח של החברה נגים תאופיק. אולם, המכתב לא מבסס טענה לתשלום שכר דירה, אלא נוגע גם הוא למחלוקת בין התובעת ובין החברה.

37. בימ"ש לא האמין לנתבעת כי שילמה סכום כלשהוא לחברה בבעלות אביה על פי ההסכם בינה ובין החברה.

38. אשר על כן, בימ"ש דוחה הבקשה של הנתבעת לבטל פסק הדין שמעגן העברת הזכויות בחנות לתובעת בהליך זה, או לדחות מתן פסק הדין בתובענה זו.

האם התובעת זכאית לתשלום דמי שימוש ראויים ?

39. מכיוון שבימ"ש דחה הבקשה של הנתבעת לבטל פסק הדין שמעגן העברת הזכויות בחנות לתובעת בהליך זה, או לדחות מתן פסק הדין בתובענה זו, מכאן שעל פי אותו הגיון בו מצאה הנתבעת לגרסתה, לשלם שכר דירה לחברה, עליה לשלם דמי שימוש ראויים לחברה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47216-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מנה
ת"א 48535-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מאנה

גובה דמי השימוש הראויים

40. כבשגרה, על מי שמבקש לחייב אחר בדמי שימוש ראויים לבסס סכום דמי השימוש הראויים בשומה שהוכנה ע"י שמאי מקרקעין.

41. אולם, התובעת הסתפקה בתשלום דמי שימוש ראויים בגובה שכר הדירה שהנתבעת אישרה, כאמור לעיל, כי התחייבה לשלם לחברה.

42. אשר על כן, קובע כי גובה דמי השימוש הראויים יעמוד על הסך של 3,500 שח לחודש.

התקופה בה על הנתבעת לשלם לתובעת דמי שימוש ראויים

43. התובעת ביקשה לחייב הנתבעת לשלם לה דמי שימוש ראויים בגין חמש שנים. התובעת לא פרשה בכתב התביעה כיצד חישה התקופה, אלא הפנתה לדרישה שנשלחה אל הנתבעת בעניין עובר להגשת התביעה. גם באותה דרישה לא הוסבר כיצד נקבעה תקופת החיוב.

44. אולם, הנתבעת אישרה בחקירתה, כי לא טרחה להשיב לפנייה אליה.

45. בסעיף 19 לתצהיר התובעת, היא הסבירה שהיא מתבססת על הסכם השכירות בין החברה ובין הנתבעת משנת 2014 שהנתבעת עצמה צרפה לתצהירה כנספח א'.

46. בסעיף 24 לתצהיר התובעת, לחלופין, התובעת ביקשה לחייב הנתבעת לשלם ממועד מתן פסק הדין ביום 1.4.15, הוא פסק הדין שמעגן העברת הזכויות לתובעת.

47. הנתבעת הפליגה בסיכומיה בתירוצים מתירוצים שונים מדוע לכל היותר יש לחייב הנתבעת לשלם דמי שימוש ראויים רק ממועד שליחת מכתב הדרישה בשנת 2018. בין היתר, טענה כי לא ידעה העובדות הנוגעות למכתב הדרישה עד מועד קבלתו וגם כאשר קיבלה אותו, לא היו במכתב פרטים מהותיים ואף לא צורפו אליו נספחים מהותיים כגון נסח.

48. כאמור לעיל, הנתבעת הינה בתו של בעלי החברה וכתב הגנתה מהווה מבחינה מהותית כתב טענות הנוגעות לאביה ולחברה בשליטתו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47216-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מנה
ת"א 48535-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מאנה

49. מהטעמים שפורטו קודם לכן, בימ"ש לא האמין לנתבעת כי לא ידעה על המחלוקת בין החברה ובין התובעת וגם לא האמין לה כי שילמה דבר מה לחברה בבעלות אביה.

50. לחובת התובעת יש להביא בחשבון שנפל שיהוי בהגשת התובענה.

51. אולם, מרגע שהנתבעת מצאה להתהדר בהסכם שכירות ארוך טווח כביכול עם החברה בבעלות אביה, אין מקום לפטור אותה מתשלום אותו סכום בדיוק לתובעת.

52. לעניין התקופה בה תחויב, בימ"ש מוצא כי יש להביא בחשבון השיהוי שנפל במועד הגשת התובענה ולצמצם התקופה בהתאם לטענה החלופית, כך שתחילתה תהיה במועד מתן פסק הדין. מכאן שעל הנתבעת לשלם לתובעת שכר דירה חודשי בסך של 3,500 ₪ מיום 1.4.15 ועד דצמבר 2018, הוא מועד הגשת התובענה. לפי הפרוט שלהלן:

תשעה חודשים בגין שנת 2015.

24 חודשים בגין השנים 2016 ו – 2017 ו – 11 חודשים בגין שנת 2018 וסה"כ 44 חודשים.

אשר על כן, בימ"ש מחייב הנתבעת לשלם לתובעת הסך של 154,000 ₪.

דיון בהוצאות

53. לחובת הנתבעת, בימ"ש מביא בחשבון שהנתבעת העמידה הגנת סרק ואף חטאה במתן תשובות מתחמקות והתברר שלא כל תוכן תצהירה היה אמת, בלשון המעטה.

54. לזכותה של הנתבעת יאמר כי לא הכבידה על ניהול התובענה.

55. לכן, בימ"ש מחייב הנתבעת לשלם לתובעת החזר אגרות ששולמו ושכ"ט ב"כ התובעת בסך של 20,000 ₪.

סוף דבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47216-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מנה
ת"א 48535-12-18 פרויקט יפת יפו 2007 בע"מ נ' אבו מאנה

56. בימ"ש מחייב הנתבעת לשלם לתובעת הסך של 154,000 ₪ צמוד בתוספת רבית כדין ממועד הגשת התובענה ועד מועד התשלום בפועל.

57. כמו כן, הנתבעת תשלם לתובעת החזר אגרות ששולמו צמוד בתוספת רבית כדין ממועד ההוצאה ועד מועד התשלום בפועל וכן הסך של 20,000 ₪ צמוד בתוספת רבית כדין ממועד מתן פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ל' ניסן תש"פ, 24 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט